

תואר ראשון תואר שני הכשרת אקדמאים מכינות רפואה משלימה הסמכה
בספורט תיירות ופנאי אתגרי תעודה והשתלמויות

כדורגל, תרבות וחינוך

תופעת משחק הכדורגל חצתה זה מכבר את גבולות עולמם של הפרטים המשחקים והפכה לעניין חברתי, ציבורי, לאומי, תקשורתי ואפילו דתי. הכדורגל אינו מדע טהור ואף אינו אמנות לשמה. הוא דבר מה אחר, המשתרע בתוך המרחב שבין שני עולמות התרבות הללו. ניתן לומר עליו שהוא קטגוריה בפני עצמה ויחד עם זאת הוא בהחלט מקרה פרטי מיוחד של עולם המשחק התנועתי, כך שמאפייניו האוטנטיים של המשחק התנועתי הטבעי חלים גם עליו. משחק הכדורגל הוא נושא בעל חשיבות בתרבות האנושית הן כפעילות ספונטאנית טבעית, שבני האדם בכלל וילדים בפרט, נמשכים לעשותה באופן וולונטרי, והן כסוג של בידור מיוחד המעורר את הרגשות העזים ביותר מבין האופנים הרווחים של ההתבדרות האנושית; אשר על כן, הוא גם פעילות הבידור הנפוצה ביותר על פני כדור הארץ. יש אף רגליים לטענה שבמקומות רבים על פני הגלובוס משחק הכדורגל מגלם יותר מהופעת בידור בעלמא, והוא ממלא פונקציות נוספות וחשובות בחיי בני האדם, כגון: מודל להזדהות ולחיקוי, מקור לתחושת השתייכות וגאווה, ניקוז רגשות דתיים למיניהם והענקת תוכן ומשמעות לחיים; בקיצור, הכדורגל משמש כפונקציה מתרבתת.

מאמר זה מציע התבוננות פילוסופית מנקודת מבט אנתרופולוגית על תופעת המשחק הזה בהיבטיו השונים: הטבעיים, התרבותיים והחברתיים, מתוך ההנחה שהתבוננות כזו עשויה ליתן בידינו תמונה מהימנה יותר של עומקו העצום של הקונטקסט התרבותי-חברתי שבמסגרתו מתרחש ומתפתח משחק הכדורגל. ההנחה היא כי אבחון הייחודיות הזו יאפשר לראות את מגבלותיו התרבותיים-חברתיים של המשחק, מחד גיסא, אבל גם את יתרונותיו החינוכיים המשמעותיים, מאידך גיסא שאותם ניתן וצריך לרתום למלאכת החינוך של הדור הצעיר.